

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹
z dnia 2008 r.**

w sprawie standardów emisyjnych z instalacji²⁾

Na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 oraz art. 146 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾), zarządza się, co następuje.

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) standardy emisyjne z instalacji w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza zróżnicowane w zależności od rodzaju działalności, procesu technologicznego lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia dokonują w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987 r., str. 40),
- 2) dyrektywy Rady 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992 r., str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 170),
- 3) dyrektywy Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach (Dz. Urz. WE L 85 z 29.03.1999r., str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 118),
- 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000 r., str. 91; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353),
- 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001 r., str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299),
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/42/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniającej dyrektywę 1999/13/WE (Dz. Urz. WE L 143 z 30.04.2004 r., str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 376).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu – z dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056 i Nr 199, poz. 1227.

operacji technicznej oraz terminu oddania instalacji do eksploatacji, terminu zakończenia jej eksploatacji lub dalszego łącznego czasu jej eksploatacji;

- 2) sytuacje uzasadniające przejściowe odstępstwa od standardów oraz granice odstępstw;
- 3) warunki uznawania standardów za dotrzymane;
- 4) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji;
- 5) sposoby postępowania w razie zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji;
- 6) rodzaje zakłóceń, gdy wymagane jest wstrzymanie użytkowania instalacji;
- 7) środki zaradcze, jakie powinien podjąć prowadzący instalację;
- 8) przypadki, w których prowadzący instalację powinien poinformować o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, termin, w jakim informacja ta powinna zostać złożona oraz jej wymaganą formę.

§ 2.

1. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w § 12 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 3, § 20 ust. 1 i 2, § 42 ust. 1 i § 43 ust. 1, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości emisji substancji w okresach tych przerw - średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwoleniu zintegrowanym.
2. Przez rozruch i zatrzymywanie instalacji (źródła), o których mowa w rozporządzeniu, rozumie się działania prowadzone w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji (źródła), określającej w szczególności warunki i czas trwania rozruchu i zatrzymywania instalacji (źródła).

§ 3.

Zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji w przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw lub odpadów, ustala się jako średnią ważoną obliczoną ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom lub odpadom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

§ 4.

1. Natężenie przepływu objętości gazów odlotowych wyraża się w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę, odniesionych do warunków umownych temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych), oznaczanych jako m^3_u/h ; stężenie substancji w gazach odlotowych wyraża się w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych, oznaczanych jako mg/m^3_u .
2. Stężenie substancji w gazach odlotowych sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych obliczając według następującego wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \times E_2$$

gdzie:

E_1 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

- E_2 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych (zmierzone albo obliczone),
 O_1 – oznacza standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach,
 O_2 – oznacza zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach (zmierzona albo obliczona).

Rozdział 2 Instalacje spalania paliw

§ 5.

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do stacjonarnych urządzeń technicznych, w których następuje proces spalania paliw w celu wytworzenia energii, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW, zwanych dalej „źródłami”. Nominalna moc cieplna źródła oznacza ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.
2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do źródeł, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w procesach wytwórczych, w tym w szczególności do:
 - 1) źródeł, w których produkty spalania są wykorzystywane do ogrzewania, suszenia lub innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
 - 2) źródeł wtórnego spalania przeznaczonych do oczyszczania gazów odlotowych poprzez spalanie, nie eksploatowanych jako niezależne źródła spalania paliw;
 - 3) źródeł do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
 - 4) źródeł do konwersji siarkowodoru w siarkę;
 - 5) reaktorów używanych w przemyśle chemicznym;
 - 6) źródeł do opalania baterii koksowniczych;
 - 7) nagrzewnic Cowpera.
3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się także do instalacji napędzanych silnikami Diesla, silnikami benzynowymi lub gazowymi, włącznie z turbinami gazowymi, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r., lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., a do pozostałych turbin gazowych w zakresie, o którym mowa w § 12 ust. 5, § 13 ust. 2 i § 14, z tym że przepisów tego rozdziału nie stosuje się do turbin gazowych usytuowanych na platformach wiertniczych.
5. Przepisy niniejszego rozdziału, dotyczące odprowadzania gazów odlotowych ze źródeł wspólnym emitorem, stosuje się odpowiednio do emitatorów wieloprzewodowych.
6. Paliwem w rozumieniu niniejszego rozdziału jest dowolna palna substancja stała, ciekła lub gazowa, z wyjątkiem odpadów, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. Paliwem jest również biomasa rozumiana jako:
 - 1) produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa spalane w celu odzyskania zawartej w nich energii;
 - 2) następujące odpady:
 - a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
 - b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
 - c) włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
 - d) korka,
 - e) drewna z wyjątkiem odpadów drzewnych, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie jako wynik obróbki środkami do

konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzi w szczególności odpady drzewne pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki.

§ 6.

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki, tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, pyłu, zwane dalej w niniejszym rozdziale „standardami emisyjnymi”, ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę lub odpowiednik tego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., zwanych dalej „źródłami istniejącymi”, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8-10.
2. Standardy emisyjne ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., zwanych dalej „źródłami nowymi”, jeżeli wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono przed dniem 27 listopada 2002 r., a źródła zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.
3. Standardy emisyjne:
 - 1) ze źródeł nowych, dla których wnioski o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
 - 2) z turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r., lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
 - 3) ze źródeł istotnie zmienionych po dniu 27 listopada 2003 r. w sposób zgodny z art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska

- określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.

§ 7.

Standardy emisyjne ze źródeł nowych o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, z których gazy odlotowe są odprowadzane do powietrza wspólnym emitorem, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające łącznej nominalnej mocy cieplnej tych źródeł.

§ 8.

Standardy emisyjne ze źródła powstałego w wyniku rozbudowy o nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, dla którego pozwolenie na rozbudowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po rozbudowie, z wyłączeniem źródeł wielopaliwowych, o których mowa w § 10 ust. 2-4.

§ 9.

1. Standardy emisyjne ze źródeł istniejących, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, określa dla tego okresu załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. W terminie do końca stycznia każdego roku kalendarzowego przedkłada się, organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, dane dotyczące liczby godzin pracujących przez źródła, o których mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym; w przypadku źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dane te przedkłada się także ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

3. Do czasu pracy źródła, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła.

§ 10.

1. Standardy emisyjne ze źródeł wielopaliwowych, w których spalane są w tym samym czasie dwa lub więcej rodzajów paliwa, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze spalania poszczególnych paliw, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.
2. Standardy emisyjne ze źródeł wielopaliwowych, w których spalane są na przemian dwa lub więcej rodzajów paliwa stanowią standardy emisyjne odpowiadające spalaniem rodzajowi paliwa, o których mowa w § 6.
3. Standardy emisyjne z wielopaliwowego źródła, w którym razem z innymi paliwami spalane są pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, stanowi wartość ustalona w następujący sposób:
 - 1) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a jeżeli spalane są dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw;
 - 2) standard emisyjny, o którym mowa w § 6, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym ze źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania;
 - 3) sumę wartości z pkt 1 i 2 dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.
3. Standard emisyjny z wielopaliwowego źródła, w którym razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa z najwyższym standardem wynosi co najmniej 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw, stanowi standard emisyjny, o którym mowa w § 6, odpowiadający temu paliwu.
4. W przypadku dwutlenku siarki, pod warunkiem, że nie spowoduje to wzrostu wielkości emisji ze źródeł istniejących, mogą być stosowane następujące standardy emisyjne:
 - 1) $1000 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, uśrednione dla wszystkich wielopaliwowych źródeł, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym jest prowadzony ten proces - w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 1 i 2;
 - 2) $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, uśrednione dla wszystkich wielopaliwowych źródeł, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, z wyłączeniem turbin gazowych - w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne są określone w § 6 ust. 3.

§ 11.

1. W przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki dopuszcza się odstępstwo od standardu emisyjnego dwutlenku siarki ze źródła w granicach do 150 % standardu, czyli przekroczenie standardu emisyjnego do 50%, nie dłużej niż 30 dni w roku kalendarzowym.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do źródeł:
 - 1) o których mowa w § 9 i 12 ust. 6;
 - 2) istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których jest spalane paliwo stałe, i które w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) pracują nie dłużej niż:
 - a) 2000 godzin – od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,

- b) 1500 godzin – od dnia 1 stycznia 2016 r.;
- 3) nowych, dla których standardy emisyjne są określone w § 6 ust. 2, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których jest spalane paliwo stałe, i które w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) pracują nie dłużej niż:
 - a) 2000 godzin – do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - b) 1500 godzin – od dnia 1 stycznia 2016 r.
- 3. W przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego do źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane wyłącznie paliwo gazowe, w razie nadrzędnej konieczności utrzymania dostaw energii, dopuszcza się spalanie innych paliw i odstępstwo od standardów emisyjnych ze źródła, określonych dla tych paliw, w granicach do 200% standardu, czyli przekroczenie standardów emisyjnych do 100%, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym.
- 4. O każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, informuje się organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w ciągu 24 godzin od momentu wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki lub nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego; o każdym przypadku dotyczącym źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW informuje się także ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 12.

- 1. Uznaje się standardy emisyjne ze źródeł za dotrzymane, jeżeli:
 - 1) średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych ze źródeł do powietrza wspólnym emitorem, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł;
 - 2) średnie stężenie dwutlenku siarki w gazach odlotowych odprowadzanych do powietrza ze źródeł wymienionych ze względu na dwutlenek siarki w pkt IV.1. i 4. załącznika nr 1 do rozporządzenia, oddanych do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r. i zlokalizowanych na terenie jednego zakładu, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł;
 - 3) dla źródeł, dla których standardy emisyjne są określone w § 6 ust. 1 i 2, w których gazach odlotowych są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie następujące warunki:
 - a) średnie stężenie substancji dla faktycznych godzin pracy źródła, odniesione do miesiąca kalendarzowego, nie przekroczy standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2,
 - b) 97% średnich wartości stężeń dwutlenku siarki, 97% średnich wartości stężeń pyłu oraz 95% średnich wartości stężeń tlenków azotu obliczonych dla faktycznych godzin pracy źródła każdego dnia kalendarzowego dla poprzednich dwóch dni kalendarzowych, licząc od początku roku, w roku kalendarzowym nie przekroczy 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2;
 - 4) dla źródeł, dla których standardy emisyjne są określone w § 6 ust. 3, w których gazach odlotowych są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- a) wiarygodne statystycznie średnie dobowe wartości stężeń substancji dla faktycznych godzin pracy źródła nie przekroczą standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3,
 - b) 95% wiarygodnych statystycznie średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w roku kalendarzowym, licząc od początku roku, nie przekroczy 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3.
2. Wiarygodne statystycznie wartości średnie jednogodzinne i średnie dobowe stężeń substancji określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
3. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji przy jednoczesnej pracy źródeł, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznaje się standard emisyjny za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone:
 - 1) w ust. 1 pkt 3, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone są odpowiednio:
 - a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ważona względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł,
 - b) 110% średniej, o której mowa w lit. a;
 - 2) w ust. 1 pkt 4, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone są odpowiednio:
 - a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3, ważona względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł,
 - b) 200% średniej, o której mowa w lit. a.
4. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 1 pkt 4 lit. a, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła oraz okresów pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych, o których mowa w § 13 ust. 3-4.
5. Przepisy § 2 oraz ust. 1 pkt 1-3, ust. 3 pkt 1 i ust. 4 stosuje się do turbin gazowych, dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 1 lipca 2002 r. i które zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., jeżeli dopuszczalne wielkości emisji z turbin gazowych w warunkach ich normalnego funkcjonowania zostały wyrażone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym w mg/m^3 , z tym że zamiast standardów emisyjnych przyjmuje się określone w pozwoleniu dopuszczalne wielkości emisji w warunkach normalnego funkcjonowania turbin gazowych.
6. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania, rozumiany jako wyrażony w procentach stosunek różnicy między masą siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w określonym czasie a masą siarki zawartej w gazach odlotowych odprowadzonych do powietrza w tym czasie, do masy siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w tym czasie, wynosi co najmniej:
 - 1) 60% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW;
 - 2) 70% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW;
 - 3) 90% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW i nie większej niż 500 MW;

- 4) 92% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, jeżeli montaż urządzeń ochronnych odsiarczających rozpoczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r.;
 - 5) 94% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, innych niż wymienione w pkt. 4.
7. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 3, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli:
 - 1) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $300 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, lub stopień odsiarczania wynosi co najmniej 92% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW;
 - 2) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, i stopień odsiarczania wynosi co najmniej 95% - dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.
 8. Przepisy ust. 6 i 7 stosuje się do kilku źródeł nowych, z których gazy odlotowe są odprowadzane do powietrza wspólnym emitorem, o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW; wymagany stopień odsiarczania stanowi w takim przypadku stopień odsiarczania, o którym mowa w ust. 6 i 7, odpowiadający łącznej nominalnej mocy cieplnej źródeł.
 9. W przypadkach prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów; stosuje się przepisy ust. 4.
 10. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł opalanych paliwem stałym uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 6 albo 7; stosuje się przepisy ust. 4.

§ 13.

1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, powodujących, że średnia dobowo wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30%, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje jego pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego.
2. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza z turbin gazowych, dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 1 lipca 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania turbiny w ciągu 24 godzin, prowadzący turbinę ogranicza lub wstrzymuje jej pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego.
3. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego.
4. Dopuszcza się zwiększenie z 24 i 120 godzin, o których mowa w ust. 1-3, ale nie więcej niż odpowiednio do 72 i 200 godzin, w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością

utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§14.

Poinformowania, o którym mowa w § 11 ust. 4 oraz § 13 ust. 1 i 2, dokonuje się za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁷) oraz w formie pisemnej, podając co najmniej rodzaj i lokalizację instalacji oraz prowadzącego instalację, rodzaj substancji, której standard emisyjny został przekroczony, czas wystąpienia zdarzenia i przewidywany okres jego trwania.

§15.

W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w § 6, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

Rozdział 3

Instalacje spalania i współspalania odpadów

§ 16.

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do instalacji spalania i współspalania odpadów.
2. Przez instalacje spalania odpadów rozumie się instalacje wykorzystywane do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie spalane.
3. Przez instalacje współspalania odpadów rozumie się każdą instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której oprócz paliw są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z paliwami. Jeżeli w instalacji jednocześnie wraz z paliwami są spalane odpady inne niż niebezpieczne w ilości nie większej niż 1% masy tych paliw, to do instalacji tej nie stosuje się przepisów niniejszego rozdziału, z tym że do źródeł spalania paliw, w których współspalane są odpady stosuje się w takim przypadku przepisy rozdziału 2.
4. Przez istniejące instalacje spalania lub współspalania odpadów rozumie się:
 - 1) instalacje użytkowane, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., lub
 - 2) instalacje, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2003 r., lub
 - 3) instalacje, dla których wnioski o wydanie decyzji złożono przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.

⁷ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700, Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 4, oznacza decyzję o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, decyzja o pozwoleniu na budowę.
6. Wniosek o wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, oznacza wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie albo, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania.
7. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:
 - 1) instalacji, w których spalane lub współspalane są wyłącznie następujące odpady:
 - a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
 - b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
 - c) włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
 - d) korka,
 - e) drewna z wyjątkiem odpadów drzewnych, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzi w szczególności odpady drzewne pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki,
 - f) promieniotwórcze,
 - g) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach,
 - h) zwłok zwierzęcych w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.⁸⁾);
 - 2) instalacji doświadczalnych wykorzystywanych do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przerabiających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie.

§ 17.

Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 18.

Sposób ustalania standardów emisyjnych z instalacji współspalania odpadów oraz standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 19.

§ 19.

1. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów, jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej tej instalacji, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instalacji, w których są współspalane:
 - 1) ciekłe odpady palne, w tym oleje odpadowe, spełniające jednocześnie następujące warunki:
 - a) zawartość polichlorowanych węglowodorów aromatycznych, na przykład polichlorowanych difenyli (PCB) lub pentachlorofenolu (PCP), nie przekracza wartości, które powodowałyby, że odpady te są niebezpieczne,

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045, Nr 249, poz. 1830, z 2007 r. Nr 133, poz. 920, z 2008 r. Nr 145, poz. 916.

- b) odpady te nie stanowią odpadów niebezpiecznych ze względu na zawartość innych składników, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.⁹⁾),
 - c) ich wartość opałowa wynosi co najmniej 30 MJ/kg;
- 2) ciekłe odpady palne, które nie powodują w gazach odlotowych powstających bezpośrednio z ich spalania innych emisji niż emisje powstające w wyniku spalania oleju napędowego.
3. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów, w przypadku współspalania nie poddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne klasyfikowanych w przepisach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, jako odpady o kodach 20 01 i 20 02, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 20.

1. Uznaje się standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji spełnione są jednocześnie następujące warunki:
- 1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, a w przypadku tlenku węgla 97% średnich dobowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
 - 2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 97% średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
 - 3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenku węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 95% średnich dziesięciominutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.
2. Uznaje się standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenku węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony załączniku nr 6 do rozporządzenia.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, dodatkowo średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie mogą

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587.

przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 5 lub 6 do rozporządzenia.

4. Dokonując oceny dotrzymywania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem warunków określonych dla tlenku węgla, uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, w tym okresy jej rozruchu i zatrzymywania, o ile w trakcie ich trwania są spalane odpady, lecz nie uwzględnia się, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.
5. W przypadkach prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.
6. O każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 i 3, informuje się, w ciągu 24 godzin od momentu stwierdzenia ich niedotrzymania, organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 21.

Poinformowania, o którym mowa w § 20 ust. 6, dokonuje się za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁰) oraz w formie pisemnej, podając co najmniej rodzaj i lokalizację instalacji oraz prowadzącego instalację, rodzaj substancji, której standard emisyjny został przekroczony, czas wystąpienia zdarzenia i przewidywany okres jego trwania.

§ 22.

1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji spalania lub współspalania odpadów, powodujących przekroczenie standardów emisyjnych, o których mowa w § 17 - 19, oraz w przypadku spadku temperatury w komorze spalania poniżej 850°C, a przy spalaniu odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1% związków fluorowcoorganicznych, w przeliczeniu na chlor - poniżej 1100°C:
 - 1) wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji;
 - 2) nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji.
2. Podawanie odpadów do instalacji spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, w przypadku gdy:
 - 1) dla instalacji spalania odpadów - łączny czas występowania zakłóceń, o których mowa w ust. 1, przekroczy 60 godzin w roku kalendarzowym,
 - 2) dla instalacji współspalania odpadów - w wyniku zakłóceń, o których mowa w ust. 1, standardy emisyjne zostaną przekroczone w roku kalendarzowym przez:
 - a) 3 średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku

¹⁰ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700, Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101.

siarki, tlenu azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenu węgla lub

b) 8 średnich wartości stężeń metali ciężkich oraz dioksyn i furanów określonych dla czasu uśredniania odpowiedniego dla tych substancji,

z tym że ograniczenie to dotyczy każdej linii technologicznej instalacji spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

3. Podawanie odpadów do instalacji spalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania pracy instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, także w przypadku gdy średnia trzydziestominutowa wartość stężenia pyłu przekracza $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, lub średnie trzydziestominutowe wartości stężenia tlenu węgla oraz substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny przekraczają odpowiednio $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ i $20 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych.

Rozdział 4

Instalacje do produkcji lub obróbki wyrobów azbestowych

§ 23.

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do instalacji do produkcji lub obróbki wyrobów zawierających azbest, dopuszczonych do produkcji, obrotu i importu na podstawie przepisów o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, jeżeli ilość surowego azbestu zużywana w tych procesach przekracza 100 kg na rok.

§ 24.

1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyle.

§ 25.

W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, lecz metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, uznaje się standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych znajdują się nie więcej niż 2 włókna azbestu długości większej niż $5 \mu\text{m}$ i szerokości mniejszej niż $3 \mu\text{m}$, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5

Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 26.

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do instalacji do produkcji dwutlenku tytanu, w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji lub chlorowania.

§ 27.

Standard emisyjny pyłu wynosi:

- 1) $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;
- 2) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ z pozostałych procesów.

§ 28.

W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, trójtlenek siarki i kwas siarkowy w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

- 1) 10 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu - z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;
- 2) 500 mg/m³_u - z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

§ 29.

W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi 40 mg/m³_u, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć 5 mg/m³_u.

§ 30.

Instalacje do termicznego rozkładu soli powstałych w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu przy zastosowaniu reakcji sulfatyzacji wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6

Instalacje, w których używane są rozpuszczalniki organiczne

§ 31.

1. Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, do których są stosowane przepisy niniejszego rozdziału, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.
2. Standardy emisyjne lotnych związków organicznych z instalacji, w których używane są rozpuszczalniki organiczne określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.
3. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do procesów określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia, prowadzonych w instalacjach, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia lotnych związków organicznych określonego w załączniku nr 8 do rozporządzenia.
4. W przypadku zmiany instalacji, którą jest:
 - 1) istotna zmiana w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego,
 - 2) zmiana powodująca wzrost emisji lotnych związków organicznych o więcej niż 25% dla instalacji, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia lotnych związków organicznych mieszczącego się w dolnym przedziale progowym określonym w załączniku nr 8 do rozporządzenia w tabeli I Lp. 1, 4, 6, 7, 11, 13, 16 i 19 oraz w tabeli II Lp. 1 lub innych instalacji wymienionych w tym załączniku o zużyciu lotnych związków organicznych mniejszym niż 10 Mg w ciągu roku,
 - 3) zmiana powodująca wzrost emisji lotnych związków organicznych o więcej niż 10% dla pozostałych instalacji
 - ta część instalacji, która podlega zmianie jest traktowana jako istniejąca instalacja pod warunkiem, że emisja z całej instalacji nie przekroczy emisji, która następowalaby, gdyby część zmieniona była traktowana jak instalacja nowa.
5. Przez instalacje nowe rozumie się instalacje, dla których wnioski o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania złożono po dniu 28 marca 1999 r., lub które oddano do użytkowania po dniu 29 marca 2000 r., natomiast przez instalacje istniejące rozumie się instalacje, dla których taki wniosek lub takie zawiadomienie złożono przed

dniem 29 marca 1999 r., jeżeli instalacje zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 29 marca 2000 r.

6. Przez lotne związki organiczne, zwane dalej „LZO”, rozumie się związki organiczne mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania.
7. Przez rozpuszczalniki organiczne rozumie się LZO, które są stosowane oddzielnie bądź w połączeniu z innymi substancjami, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant.
8. Przez fluorowcowane LZO rozumie się LZO zawierające w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu.
9. LZO podlegające przemianom chemicznym w procesach, o których mowa w załączniku Nr 7, nie są uwzględniane w zużyciu LZO, chyba, że w wyniku tych przemian powstają także LZO.
10. Przez zużycie LZO, oznaczane jako Z, rozumie się wsad LZO do instalacji w okresie roku, pomniejszony o LZO, które zostały odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania.
11. Przez wsad LZO, oznaczany jako I, rozumie się masę zakupionych LZO, którą wprowadzono do instalacji w okresie roku, oznaczaną jako II, powiększoną o masę wszelkich odzyskanych LZO wykorzystanych w tej instalacji, oznaczaną jako I2.

§ 32.

1. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa załącznik nr 8 do rozporządzenia w tabeli I, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:
 - 1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny i oznaczone jako S₁;
 - 2) niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S₂;
 - 3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S₄.
2. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa załącznik nr 8 do rozporządzenia w tabeli II, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:
 - 1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny i oznaczone jako S₁;
 - 2) niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S₃;
 - 3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako procent wsadu LZO i oznaczone jako S₅.
3. Standardy emisyjne LZO z instalacji lakierowania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia w tabeli III, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:
 - 1) jednostki powierzchni produktu;
 - 2) jednostki produktu.
4. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału, LZO wprowadzane do powietrza przez systemy wentylacji grawitacyjnej oraz systemy mechanicznej wentylacji ogólnej (z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza poprzez urządzenie ograniczające wielkość emisji LZO) traktuje się jako LZO wprowadzane do powietrza w sposób niezorganizowany.

§ 33.

1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 32 ust. 1 i 2, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

$$1) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_2;$$

$$2) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_3;$$

$$3) \quad \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{P} \leq S_4;$$

$$4) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{I1 + I2} \leq S_5;$$

gdzie:

I1 – oznacza masę zakupionych LZO, którą wprowadzono do instalacji w ciągu roku

I2 – oznacza masę wszelkich odzyskanych LZO wprowadzonych do tej instalacji w ciągu roku,

I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego użycia, lecz nie w instalacji, dla której wykonuje się bilans lub w tej instalacji, ale w innym roku

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach redukujących emisję LZO, nie uwzględnionych w *O* i *W*,

G – oznacza masę LZO zawartych w gazach odlotowych wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany,

P – oznacza wielkość produkcji wyrażoną odpowiednio jako ilość, masę, powierzchnię lub objętość produktów, a w przypadku instalacji do wytlaczania tłuszczu zwierzęcego i instalacji do wytlaczania lub rafinowania oleju roślinnego – ilość przerabianego surowca.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o których mowa w § 32 ust. 3, z tym że zamiast *S₄* przyjmuje się te standardy.
3. Sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku objętego bilansem; o każdym przypadku niedotrzymania tych standardów informuje się niezwłocznie organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, przedkładając roczny bilans masy LZO.

§ 34.

1. Emisja LZO z instalacji, wymienionych w tabeli I Lp. 14 w załączniku nr 8 do rozporządzenia, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych *S₁* i *S₂* lub standardu emisyjnego *S₄*.
2. Emisja LZO z instalacji, wymienionych w tabeli II w załączniku nr 8 do rozporządzenia, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych *S₁* i *S₃* lub standardu emisyjnego *S₅*.

§ 35.

Standard emisyjny S_1 dla LZO, klasyfikowanych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.¹¹⁾), jako substancje:

- 1) rakotwórcze kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R45 lub R49,
- 2) mutagenne kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R46,
- 3) działające szkodliwie na rozrodczość, kategorii 1 lub 2 z przypisanym zwrotem R60 lub R61

- jeżeli masa takich LZO wprowadzana do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 gramów, wynosi 2 mg/m^3_u ; standard dotyczy stężenia LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

§ 36.

Standard emisyjny S_1 dla fluorowcowanych LZO, klasyfikowanych w przepisach, o których mowa w § 35, jako substancje rakotwórcze kategorii 3 z przypisanym zwrotem R40, w przypadku gdy masa takich LZO wprowadzana do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 gramów, wynosi 20 mg/m^3_u , z wyłączeniem instalacji w której prowadzi się proces czyszczenia na sucho, wymieniony w tabeli I Lp. 5 w załączniku nr 8 do rozporządzenia; standard dotyczy stężenia LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

§ 37.

1. Wprowadzanie do powietrza LZO, o których mowa w § 35 i 36, następuje wyłącznie w sposób zorganizowany.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instalacji wymienionej w tabeli I Lp. 6 w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

§ 38.

1. Przepisu § 32 nie stosuje się do instalacji, w których nie są dotrzymywane standardy emisyjne, ale dla których spełniony jest warunek planu obniżenia emisji.
2. Warunek, którego spełnianie umożliwia odstąpienie od standardów emisyjnych, w związku z planem obniżenia emisji, określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.
3. Prowadzący instalacje mogą opracować inny niż określony w ust. 2 plan obniżenia emisji, który zapewni spełnienie warunku obniżenia emisji równoważnego temu, które zostałyby osiągnięte przy zastosowaniu standardów emisyjnych.
4. Równoważne obniżenie emisji z instalacji, o którym mowa w ust. 3 powinno nastąpić:
 - a) w przypadku instalacji istniejących - do dnia 31 października 2010 r.,
 - b) w przypadku instalacji nowych, które zostaną oddane do użytkowania - z dniem oddania instalacji do użytkowania.
5. W przypadku instalacji nowych, które zostały oddane do użytkowania realizacja planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 3 powinna zostać już zakończona.
6. W terminie dwóch miesięcy od zakończenia każdego roku objętego planem obniżenia emisji przedkłada się organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego i

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, z 2005 r. Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie dotyczące poprzedniego roku, zawierające odpowiednio:

- 1) sprawdzenie spełnienia warunku planu obniżenia emisji określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia, albo
- 2) rozliczenie realizowanego planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 3, w tym roczny bilans masy LZO.

7. Przepisów ust. 1 -3 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 35 i 36.

§ 39.

1. Do dnia 1 kwietnia 2013 r. przepisów § 32 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 można nie stosować do istniejących instalacji, które są wyposażone w urządzenia ochronne ograniczające wielkość emisji LZO do wartości:

- 1) $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny – dla dopalania LZO,
- 2) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny – dla innych sposobów redukcji emisji LZO

- jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzonych do powietrza łącznie w sposób zorganizowany i niezorganizowany jest nie większa niż wielkość emisji LZO, jaka następowalaby w przypadku zastosowania standardów emisyjnych określonych w § 32 ust. 1 i 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 35 i 36.

§ 40.

Przepisu § 32 ust. 1 nie stosuje się do instalacji wymienionej w tabeli I Lp. 11 w załączniku nr 8 do rozporządzenia, jeżeli wprowadzanie do powietrza LZO z tych instalacji nie może odbywać się w sposób zorganizowany, zwłaszcza w przypadku powlekania samolotów, statków, pociągów; w takim przypadku stosuje się przepisy § 38.

§ 41.

Przepisu § 32 ust. 1 nie stosuje się do instalacji wymienionej w tabeli I Lp. 7 w załączniku nr 8 do rozporządzenia, jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tej instalacji, jest nie większa niż 30% masy tego materiału.

§ 42.

1. Uznaje się standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 32, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 7 do rozporządzenia, za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO, jaka następowalaby w przypadku dotrzymania standardów emisyjnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 35 i 36.

§ 43.

1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli średnia 24 godzinna wielkość emisji LZO w gazach odlotowych dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz są spełnione następujące warunki:

- 1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji wymienionych w tabeli I Lp. 8 i 9 w załączniku nr 8 do rozporządzenia;
- 2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu - w przypadku pozostałych instalacji.

2. Wielkości średnie 24 godzinne emisji LZO, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako średnią arytmetyczną ze wszystkich odczytów, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i zatrzymywania instalacji oraz konserwacji wyposażenia; regularnie przebiegających faz danego procesu w instalacji nie traktuje się jako rozruchu i zatrzymywania instalacji.
3. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
 - 1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu;
 - 2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.
4. W przypadkach LZO, o których mowa w § 35 i 36, dotrzymanie standardu emisyjnego sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.
5. W przypadku dokonywania pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczania.

Rozdział 7 Przepisy końcowe

§ 44.

Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. z 2005 r. Nr 260, poz. 2181, z późn. zm.).

§ 45.

Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W porozumieniu

MINISTER GOSPODARKI

**Załączniki do rozporządzenia Ministra
Środowiska z dnia 2008 r. (poz.)
Załącznik nr 1**

Standardy emisyjne ze źródeł istniejących

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	1500	1500	1500
≥ 5 i < 50	1500	1500	1300
≥ 50 i < 100	1500	1500	850
≥ 100 i < 225	1500	1500	Liniowy spadek
≥ 225 i < 500	1500	Liniowy spadek od 1500 do 400 ²⁾	od 850 do 400 ²⁾
≥ 500	1200	400 ²⁾	400 ²⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.1. i 4., obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych
- 2) standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:
 - 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.
 Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 50	2000	1500	1500
≥ 50 i < 100	2000	1500	850
≥ 100 i < 225	2000	1500	Liniowy spadek
≥ 225 i < 500	2000	Liniowy spadek od 1500 do 400 ²⁾	od 850 do 400 ²⁾
≥ 500	2000	400 ²⁾	400 ²⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.1. i 4., obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych
- 2) standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:
 - 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.
 Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	800	800	800
≥ 5 i < 100	800	800	800
≥ 100 i < 500	800	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 800 do 400 ²⁾
≥ 500	800	400 ²⁾	400 ²⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.1. i 4., obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:
 - 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>l</i>	2
< 100	800
≥ 100 i < 500	liniowy spadek od 800 do $400^{1)}$
≥ 500	$400^{1)}$

Objaśnienie:

- 1) standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:
 - 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
	Źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe	
<i>l</i>	2	3	4
< 5	1700	1700	850
≥ 5 i < 50	1700	1700	850
≥ 50 i < 300	1700	1700	850
≥ 300 i < 500	1700	Liniiowy spadek od 1700 do 400	Liniiowy spadek od 850 do 400
≥ 500	1700	400	400

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.1. i 4., obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych.

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>l</i>	2
gaz ciekły	5
gaz wielkopieczowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
Gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych. ¹⁾	Źródła pozostałe		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.		
<i>l</i>	2	3	4	5	6
<50	400	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 500	600	600	600	500	500
> 500	500	$500^{2)}$	$200^{3)}$	$500^{2)}$	$200^{3)4)}$

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.2., obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1500 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 4) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi - do czasu określonego w tym punkcie - $500 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
do 31.12.2015 r.		od 01.01.2016 r.			
1	2	3	4	5	6
≤ 500	500	500	500	400	400
> 500	500	$500^{2)}$	$200^{3)}$	$400^{2)}$	$200^{3)4)}$

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.2., obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1500 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 4) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi - do czasu określonego w tym punkcie - $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.			Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.	
	Źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
do 31.12.2015 r.		od 01.01.2016 r.			
1	2	3	4	5	6
450	450	450	450	400	400
450	450	450	450	400	400
> 500	450	$450^{2)}$	$200^{3)}$	$400^{2)}$	$200^{3)4)}$

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.2., obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1500 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 4) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi - do czasu określonego w tym punkcie - $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	Źródła wymienione w pkt IV.2 niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów w nim określonych ¹⁾	Źródła pozostałe ła		
do 31.12.2015 r.		od 01.01.2016 r.		
1	2	3	4	

≤ 500	400	400	400
> 500	400 ³⁾	400 ²⁾	200 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.2., obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) Standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi 600 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1500 godzin rocznie (średnia krocząca z pięciu lat), wynosi 450 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.	Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.
<i>I</i>	2	3
< 50	450	400
≥50 i ≤ 500	450	450
> 500	400	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>I</i>	2
< 5	150
≥ 5 i < 50	300
≥50 i ≤ 500	300
> 500	200

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.	Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.			
		źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe		
		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>I</i>	2	3	4	5	6
< 5	700	700	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	400 ²⁾	100	400	100 ²⁾
≥ 50 i < 500	350	100	100	100	100
≥ 500	350	50 ⁴⁾	50 ⁴⁾	50 ³⁾	50 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.3. i 4., obowiązują standardy emisyjne pyłu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny pyłu ze źródeł, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła, zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska nie później niż do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, wynosi w okresie od 01.01.2007 r. do 31.12.2015 r. 700 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
- 3) standard emisyjny pyłu ze źródeł wymienionych w pkt IV.3. załącznika wynosi - do czasu określonego w tym punkcie - 400 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.
- 4) dla źródeł, w których spalane jest paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż 5 800 kJ/kg, zawartość wilgoci większą niż 45% wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60% wagowych i zawartość tlenku wapnia większą niż 10%, standard emisyjny wynosi 100 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.		
	źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika do terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
do 31.12.2015 r.		od 01.01.2016 r.			
<i>I</i>	2	3	4	5	6
< 5	700	700	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	400 ²⁾	100	400	100 ³⁾
≥ 50 i < 500	225	100	100	100	100
≥ 500	225	50 ⁴⁾	50 ⁴⁾	50 ⁴⁾	50 ⁴⁾

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.3. i 4., obowiązują standardy emisyjne pyłu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny pyłu ze źródeł, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła, zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska nie później niż do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, wynosi w okresie od 01.01.2007 r. do 31.12.2015 r. $700 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych⁷
- 3) standard emisyjny pyłu ze źródeł wymienionych w pkt IV.3. załącznika wynosi - do czasu określonego w tym punkcie - $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.
- 4) dla źródeł, w których spalane jest paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż $5\,800 \text{ kJ}/\text{kg}$, zawartość wilgoci większą niż 45% wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60% wagowych i zawartość tlenu wapnia większą niż 10%, standard emisyjny wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	Źródła istniejące oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.		Źródła istniejące oddane do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.		
	źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika terminów tam określonych ¹⁾	Źródła pozostałe		do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
do 31.12.2015 r.		od 01.01.2016 r.			
<i>I</i>	2	3	4	5	6
< 5	635	635	200	630	200
≥ 5 i < 50	635	400	100	400	100 ²⁾
≥ 50 i < 500	635	100	100	100	100
≥ 500	635	50	50	50	50

Objaśnienia:

- 1) po upływie terminów określonych w pkt. IV.3. i 4., obowiązują standardy emisyjne pyłu jak dla źródeł pozostałych.
- 2) standard emisyjny pyłu ze źródeł wymienionych w pkt IV.3. załącznika wynosi – do czasu określonego w tym punkcie – $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>I</i>	2	3
< 5	700	200
≥ 5 i < 50	400	100
≥ 50 i < 500	100	100
≥ 500	50	50

5. Standard emisyjny pyłu ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, w których spalane są paliwa ciekłe o zawartości popiołu większej niż 0,06%, wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach – $50 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>I</i>	3
gaz ziemny, gaz ciekły	5
gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy	5

IV. Źródła spalania paliw, o których mowa w pkt I tabeli 1, 2, 3 i 5 kolumnie nr 4, w pkt II tabeli 1 i 4 kolumnie nr 5, tabeli 2 i 3 kolumnie nr 4 i objaśnieniach do tabel 1 – 3, oraz w pkt III tabeli 1-3 kolumnie nr 5 i objaśnieniach do tabel 1-3 .

1. w zakresie dwutlenku siarki – w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. dla paliw ciekłych i od dnia 1 stycznia 2008 r. dla pozostałych paliw, do dnia 31 grudnia 2015 lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

- 1) Elektrownia Belchatów – 2 kotły x BB-1150;
- 2) Elektrownia Turów – 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2013 r.;
- 3) Elektrownia Kozienice – 5 kotłów OP-650;
- 4) Elektrownia Dolna Odra - 1 kocioł OP-650;
- 5) Elektrownia Pomorzany – 2 kotły Benson OP-206, 1 kocioł WP – 120;
- 6) Elektrownia Szczecin – 2 kotły OP-130;
- 7) Elektrownia im. T. Kościuszki S.A. w Połańcu – 2 kotły EP-650;
- 8) Elektrownia Rybnik S.A. – 3 kotły OP-650;
- 9) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., El. Ostrołęka “B” -2 kotły OP-650;
- 10) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia „Łagisza” – 3 kotły OP-380k;
- 11) Elektrownia „Skawina” S.A. – 4 kotły OP-230, 4 kotły OP-210;
- 12) Elektrownia „Stalowa Wola” S.A. – 4 kotły OP-150, 2 kotły OP-380k;
- 13) Vattenfall Heat Poland S.A. EC „Siekierki” (dawniej Elektrociepłownia Warszawskie S.A., EC „Siekierki”) – 2 kotły OP-230, 1 kocioł OP-380, 3 kotły OP-430, 1 kocioł WP-200, 3 kotły WP-120;
- 14) Vattenfall Heat Poland S.A. EC „Żerań” (dawniej Elektrociepłownia Warszawskie S.A., EC ”Żerań”) – 5 kotłów OP 230, 4 kotły WP 120;
- 15) Elektrociepłownia nr 2, Łódź – 1 kocioł OP 130, 1 kocioł OP 130 do dnia 31 grudnia 2014 r., 1 kocioł OP 140;
- 16) Elektrociepłownia nr 3, Łódź – 1 kocioł OP 230, 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 17) Elektrociepłownia nr 4, Łódź – 4 kotły WP 120;
- 18) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica – 4 kotły OP 130;
- 19) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław, 2 kotły OP 430 – 1 kocioł WP 70, 1 kocioł WP 120;
- 20) Elektrociepłownia Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska, 2 kotły OP 70C – 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 230;
- 21) Elektrociepłownia Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska – 1 kocioł WP 120;
- 22) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II – 2 kotły OP 230;
- 23) Elektrociepłownia Białystok S.A. – 2 kotły OP 140, 1 kocioł OP 230;
- 24) Elektrociepłownia Zabrze S.A. – 2 kotły WP 120;
- 25) Elektrociepłownia Będzin S.A. – 2 kotły OP 140;
- 26) Elektrociepłownia Gorzów S.A. – 2 kotły OP 140;
- 27) Elektrociepłownia Elbląg S.A. – 3 kotły OP 130, 1 kocioł WP 120;
- 28) Elektrociepłownia Toruń S.A. – 2 kotły WP 120;
- 29) Elektrociepłownia Lublin Wrotków – 2 kotły WP 70;
- 30) Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego „Orlen” S.A. – 1 kocioł OO-220 , 3 kotły OO-320, 4 kotły OO-420;
- 31) Energetyka Dwory Sp. z o.o. – 1 kocioł OP-140 do dnia 31 grudnia 2012 r.;
- 32) Elektrociepłownia Anwil S.A, Włocławek – 1 kocioł OO-230, 2 kotły OO-260;
- 33) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy – 2 kotły OP-215;
- 34) Huta im. T. Sendzimira S.A. – 4 kotły TP-230, 1 kocioł OP-230;
- 35) Elektrociepłownia Rafinerii Gdańskiej – 2 kotły OOP-160;
- 36) Elektrociepłownia II Elana S.A., Toruń – 4 kotły OO-120.

2. w zakresie tlenków azotu – w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:

- 1) Zespół Elektrowni PAK, Elektrownia Adamów – 5 kotłów OP 380 b;
- 2) Elektrownia Kozienice – 3 kotły OP-650, 2 kotły AP-1650;
- 3) EL. Dolna Odra – 5 kotłów OP-650;
- 4) Elektrownia im. T. Kościuszki S.A., Połaniec – 6 kotłów EP-650;
- 5) Elektrownia Rybnik S.A. – 5 kotłów OP-650;
- 6) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A, Elektrownia Ostrołęka „B” – 1 kocioł OP-650;
- 7) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III – 6 kotłów OP-650;
- 8) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska - 2 kotły OP-380, 4 kotły OP-650;
- 9) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łagisza - 2 kotły OP-380k;
- 10) Elektrownia "Opole" S.A. - 4 kotły BP-1150;
- 11) Vattenfall Heat Poland S.A. EC „Siekierki” (dawniej Elektrociepłowni Warszawskie S.A., Elektrociepłownia „Siekierki” - 2 kotły OP-230;
- 12) Vattenfall Heat Poland S.A. Ciepłownia „Kawęczyn” (dawniej Elektrociepłowni Warszawskie S.A., Elektrociepłownia „Kawęczyn” - 1 kocioł WP-120 , 2 kotły WP-200;
- 13) Elektrociepłownia nr 3, Łódź - 2 kotły OP 130, 1 kocioł OP 230;
- 14) Elektrociepłownia nr 4, Łódź - 2 kotły OP 230;
- 15) Elektrociepłownia "Kraków" S.A. - 2 kotły BC-90, 2 kotły BC-100, 4 kotły WP 120;
- 16) Elektrociepłowni Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska - 2 kotły OP 230;
- 17) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II -2 kotły OP 230;
- 18) Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., Elektrociepłownia II Poznań Karolin - 2 kotły OP 140, 2 kotły OP 430;
- 19) Elektrociepłownia Nowa Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza - 1 kocioł OPG-230 , 4 kotły OPG-230, 1 kocioł OPG-430;
- 20) Zakłady Azotowe "Puławy" S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy- 3 kotły OP-215;
- 21) International Paper-Kwidzyn S.A., Wydział Energetyczny - 4 kotły OP-140.

3. w zakresie pyłu - w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

- 1) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zatorze”, Leszno - 3 kotły WR-25;
- 2) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Chełm - 2 kotły WR-25, 1 kocioł WR-10;
- 3) Ciepłownia Miejska Sieradz -2 kotły WR-25;
- 4) Lubrem S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie - 3 kotły WR-25;
- 5) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zachód”, Białystok - 3 kotły WR-25;
- 6) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Karczew - 3 kotły WR-25;
- 7) Ciepłownia C III Ełk - 3 kotły WR-25;
- 8) Ciepłownia-Zasanie Przemysł - 3 kotły WR-25;
- 9) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Biała Podlaska - 2 kotły WR-25;
- 10) Ciepłownia "Rejtan" Częstochowa - 3 kotły WR-25;
- 11) Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC Sp. z o.o., Ciechanów - 3 kotły WR-25 , 3 kotły OR-10
- 12) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy S.A. - 1 kocioł WR-46, 2 kotły OR 32;
- 13) OPEC Grudziądz, 2 kotły WR-25 - 3 kotły OR-32;
- 14) Ciepłownia Miejska Malbork - 2 kotły WR-10;
- 15) Atex Sp. z o.o Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość - 3 kotły WR-25;
- 16) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., Krosno - 2 kotły WR-10 do dnia 31 grudnia 2015 r., 2 kotły WR – 10;
- 17) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tarnowskie Góry - 2 kotły WR-25;
- 18) Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o. - 2 kotły WR – 25;
- 19) Elektrociepłownia "Zduńska Wola" Sp. z o.o. - 3 kotły OR-32, 1 kocioł WR-25;
- 20) Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła - 2 kotły WR-25;
- 21) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Gniezno - 2 kotły WR-25 , 1 kocioł WLM-5 do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 22) Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. - 2 kotły WR-25;
- 23) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” Sp. z o.o. - 3 kotły WR-25;
- 24) Kalisz -Piwonice S.A. - 3 kotły WR25 , 1 kocioł OSR-32;
- 25) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Ciepłownia Główna, Suwałki - 4 kotły WR-25;
- 26) Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „RADPEC” S.A. - 3 kotły WR-25;
- 27) Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski - 2 kotły WR-25;
- 28) Zakład Energetyki Ciepłej, Ciepłownia „Konstantynowska”, Pabianice (dawniej Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice) - 4 kotły WR-25.

4. w zakresie dwutlenku siarki i pyłu w okresie od dnia od dnia 1 stycznia 2008 r. (a w zakresie dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych od dnia 1 stycznia 2007 r.) do dnia 31 grudnia 2010 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

- 1) ENERGOTOR-TORUŃ S.A - do dnia 30 czerwca 2010r.;
- 2) Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC II”;
- 3) Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC I”;

- 4) Inowrocławskie Zakłady Chemiczne „Soda Mątwy S.A.” (źródła spalania paliw zostały wydierżawione Elektrociepłowniom Kujawskim Sp. z o.o. z siedzibą w Inowrocławiu);
- 5) Janikowskie Zakłady Sodowe "Janikosoda S.A." (źródła spalania paliw zostały wydierżawione Elektrociepłowniom Kujawskim Sp. z o.o. z siedzibą w Inowrocławiu);
- 6) ELANA S.A. Toruń - do dnia 30 czerwca 2010r.;
- 7) Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o. w Bogdance, Puchaczów;
- 8) MEGATEM EC Lublin;
- 9) Tomaszowskie Zakłady Drobiarskie "ROLDROB" S.A., Tomaszów Mazowiecki;
- 10) Kutnowskie Zakłady Drobiarskie EXDROB S.A. w Kutnie - do dnia 31 października 2010r.;
- 11) Vattenfall Heat Poland S.A. Elektrociepłownia „Pruszków” (dawniej Elektrociepłownia Pruszków I (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Pruszków);
- 12) Vattenfall Heat Poland S.A. Ciepłownia „Wola” (dawniej Ciepłownia Wola Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Warszawa);
- 13) Energetyka Ursus Sp. z o.o. Warszawa (dawniej URSUS - MEDIA Sp. z o.o., Warszawa);
- 14) ENERGOPEP Sp. z o.o. EC Jeziorna Spółka komandytowa, Elektrociepłowni9a Jeziorna, Konstancin-Jeziorna (poprzednio Metsa Tissue S.A. (dawniej Warszawskie Zakłady Papiernicze w Konstancinie Jeziornej), Konstancin-Jeziorna) - do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 15) Elektrownia Błachownia, Kędzierzyn Koźle;
- 16) Huta "Andrzej”, Zawadzkie;
- 17) Zakłady Azotowe „Kędzierzyn” S.A., Kędzierzyn Koźle;
- 18) Zakład Usług Technicznych FASTY Sp. z o.o., Białystok;
- 19) Elektrociepłownia ZABRZE, Zabrze;
- 20) Elektrownia EC1, Bielsko-Biała;
- 21) Elektrociepłownia SZOMBIERKI, Bytom;
- 22) „Carbo – Koks” Sp. z o.o. Zakład Produkcyjny w Bytomiu (poprzednio Zakłady Mechaniczne BYTOM, Bytom);
- 23) Aspra-Sefako S.A., Sędziszów;
- 24) Carbon Black Polska Sp. z o.o., Jasło;
- 25) Ciepłownia "Bielszowice", Ruda Śląska;
- 26) Ciepłownia "Mikołaj", Ruda Śląska;
- 27) Ciepłownia "Nowy Wirek", Ruda Śląska;
- 28) Ciepłownia C II Spółdzielni Mieszkaniowej "Świt", Elk;
- 29) Ciepłownia Huty CEDLER S.A., Sosnowiec;
- 30) ZEC w Katowicach – Wydział I – „Kazimierz-Juliusz” w Sosnowcu (dawniej Ciepłownia KAZIMIERZ (ZEC Katowice), Katowice);
- 31) ZEC w Katowicach – Wydział II – „Niwka-Modrzejów” w Sosnowcu (dawniej Ciepłownia NIWKA (ZEC w Katowicach), Katowice);
- 32) COWiK Bartoszyce Sp. z o.o. - kotłownia rejonowa, Bartoszyce;
- 33) Dolnośląski Zakład Termoenergetyczny S.A., Dzierżonów;
- 34) Elektrociepłownia Bydgoszcz I, Bydgoszcz;
- 35) Elektrociepłownia GIGA Sp. z o.o., Świdnik;
- 36) Elektrociepłownia Gorlice, Gorlice;
- 37) Elektrociepłownia WSK Rzeszów, Rzeszów;
- 38) Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o., Zduńska Wola;
- 39) ENERGOPON Sp. z o.o., Poniatowa;
- 40) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Bydgoszcz;
- 41) Kotłownia Miejska w Myszkowie, Myszków;
- 42) Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Ostrowiec;
- 43) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Włocławek;
- 44) Mifama S.A., Mikołów;
- 45) MPEC Sp. z o.o., Leszno;
- 46) MPGK Włodawa, Włodawa;
- 47) MZEC Sp. z o.o., Chojnice;
- 48) Nadwiślańska Spółka Energetyczna Sp. z o.o., Bieruń;
- 49) PEC Sp. z o.o., Jarocin;
- 50) Przedsiębiorstwo Energetyczne Megawat Sp. z o.o. Z-1 Dębienieko, Czerwionka – Leszczyny;
- 51) Przedsiębiorstwo Energetyki ciepłej, Katowice;
- 52) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-2 Knurów, Czerwionka – Leszczyny;
- 53) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-3 Szczygłowice, Czerwionka – Leszczyny;
- 54) Przedsiębiorstwo Energetyczne Systemy Ciepłownicze S.A., Częstochowa;
- 55) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej "Legionowo" Sp. z o.o., Legionowo;
- 56) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Hajnówka;
- 57) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Oborniki;
- 58) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Elku, Elk;
- 59) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Pułtusk;
- 60) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Goleniowie Sp. z o.o., Goleniów;
- 61) Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ATEX Sp. z o.o., Zamość;
- 62) RSW S.A. - Ciepłownia Ignacy, Rybnik;

- 63) RSW S.A. - Ciepłownia Jankowice, Rybnik;
- 64) RSW S.A. - Ciepłownia Rymer, Rybnik;
- 65) RSW S.A. Elektrociepłownia Chwałowice, Rybnik;
- 66) Spółdzielnia Mieszkaniowa "Zazamcze", Włocławek;
- 67) VT ENERGO Sp. z o.o., Dobre Miasto;
- 68) Zakład Energetyczny Częstochowa S.A., Częstochowa;
- 69) Zakład Energetyczny w Sokołowie Podlaskim, Sokołów Podlaski;
- 70) Zakład Energetyki Ciepłej, Wołomin;
- 71) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Bolesławiec;
- 72) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Nowy Dwór Mazowiecki;
- 73) Zakład Gospodarki Ciepłowniczej Sp. z o.o., Tomaszów Mazowiecki;
- 74) Zakład Produkcji Ciepła Żory, Żory;
- 75) Zakłady Energetyki Ciepłej, Katowice;
- 76) Zakłady Tworzyw sztucznych Gamrat w Jasle, Jasło;
- 77) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tczew.

Objaśnienie:

Terminy dla poszczególnych źródeł i obiektów, o których mowa w pkt IV, wynikają z Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

Standardy emisyjne ze źródeł nowych, dla których wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono przed dniem 27 listopada 2002 r., jeżeli źródła zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki**1. Ze spalania węgla kamiennego**

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 5	1500
≥ 5 i < 50	1300
≥ 50 i < 100	850
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 50	1500
≥ 50 i < 100	850
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 5	800
≥ 5 i < 50	800
≥ 50 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 100	800
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2000 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1500 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat) od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 5	850
≥ 5 i < 50	850
≥ 50 i < 300	850
≥ 300 i < 500	Liniowy spadek od 850 do 400
≥ 500	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
gaz ziemny, gaz miejski, gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	35
gaz koksowniczy, gaz wielkopiecowy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
pozostałe gazy	35

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29.03.1990 r.		Źródła oddane do użytkowania po dniu 28.03.1990 r.	
	do 31.12. 2015 r.	od 1.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5
≤ 50	400	400	400	400
> 50 i ≤ 500	600	600	500	500
> 500	500	200	500	200

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29.03.1990 r.		Źródła oddane do użytkowania po dniu 28.03.1990 r.	
	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5
≤ 500	500	500	400	400
> 500	500	200	400	200

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.01.2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3
< 50	450	450
≥ 50 i ≤ 500	450	450
> 500	450	200

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>I</i>	2	3
≤ 500	400	400
> 500	400	200

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29.03.1990 r.	Źródła oddane do użytkowania po dniu 28.03.1990 r.
<i>I</i>	2	3
< 50	450	400
≥ 50 i ≤ 500	450	450
> 500	400	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>I</i>	2
< 5	150
≥ 5 i < 50	300
≥ 50 i ≤ 500	300
> 500	200

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania paliw stałych (węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks, biomasa)

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	Źródła oddane do użytkowania przed dniem 29.03.1990 r.			Źródła oddane do użytkowania po dniu 28.03.1990r.		
	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 07.10.1998 r.		dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 06.10.1998 r.	
			do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>I</i>	2	3	4	5	6	7
< 5	- węgiel kamienny i biomasa 700 -węgiel brunatny 635 -koks 630	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	50	50
≥ 500	50	50	50	50	50	50

2. Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06% w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi 100 mg/m³_u, przy zawartości tlenu 3% w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach - 50 mg/m³_u, przy zawartości tlenu 3% w gazach odlotowych.

3. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW <i>1</i>	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych <i>2</i>
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz miejski, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
pozostałe gazy	5

Standardy emisyjne ze źródeł nowych, dla których wnioski o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., z turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r., lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., oraz ze źródeł istotnie zmienionych po dniu 27 listopada 2003 r.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	Biomasa	Koks	Pozostałe paliwa stałe
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	400	800	1500
≥ 5 i < 50	400	800	1300
≥ 50 i ≤ 100	200	800	850
> 100	200	200	200

2.1. Ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 50	850
≥ 50 i ≤ 100	850
> 100 i ≤ 300	Liniowy spadek od 400 do 200
> 300	200

2.2. Ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW ¹⁾	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych ²⁾³⁾
<i>1</i>	<i>2</i>
≥ 50	285

Objaśnienia:

- 1) nominalna moc cieplna określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%;
- 2) standardy emisyjne stosuje się wyłącznie:
 - do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej,
 - przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70%;
- 3) standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin.

3.1. Ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	200
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

3.2. Ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych ¹⁾²⁾
<i>I</i>	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	67

Objaśnienia:

- 1) standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70%;
- 2) standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	Biomasa	Pozostałe paliwa stałe
<i>I</i>	2	3
≤ 100	400	400
> 100 i ≤ 300	300	200
> 300	200	200

2. Ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>I</i>	2
< 50	400
≥ 50 i ≤ 100	400
> 100 i ≤ 300	200
> 300	200

3. Ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	Gaz ziemny ¹⁾	Pozostałe gazy
<i>I</i>	2	3
≤ 300	150	200
> 300	100	200

Objaśnienie:

- 1) gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

4. Ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW ¹⁾	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych ²⁾³⁾		
	Gaz ziemny ⁴⁾	Paliwa ciekłe	Paliwa gazowe (inne niż gaz ziemny)
<i>I</i>	2	3	4
≥ 50	50 ⁵⁾	120 ⁶⁾	120

Objaśnienia:

- 1) nominalna moc cieplna określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%;
- 2) standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70%;
- 3) standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin;
- 4) gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników;
- 5) standard emisyjny wynosi $75 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych:
 - a) napędzających urządzenia mechaniczne,
 - b) których sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż:
 - 75% (całkowita sprawność turbiny gazowej pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej),
 - 55% (całkowita sprawność elektryczna turbiny gazowej pracującej w cyklu kombinowanym).Standardy emisyjne z turbin gazowych pracujących indywidualnie, które nie mieszczą się w żadnej z powyższych kategorii, ale których sprawność – określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60% – jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:
$$50 * \eta / 35$$
gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej (określoną w ww. warunkach);
- 6) standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
<i>l</i>	2
< 50	100
≥ 50 i ≤ 100	50
> 100	30

2. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_{u} , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15%, z pozostałych źródeł - 3%
<i>l</i>	2
≤ 100	50
> 100	30

3. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_{u} , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15%, z pozostałych źródeł - 3%
<i>l</i>	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
pozostałe gazy	5

Załącznik nr 4

Standardy emisyjne ze źródeł istniejących, które oddano do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązał się w pisemnej deklaracji złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, obowiązujące w tym okresie

1. Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	Pył
<i>I</i>	2	3	4
< 50	2000	400	700
≥ 50 i < 100	2000	600	350
≥ 100 i < 300	2000	600	350
≥ 300 i < 500	2000	600	350
≥ 500	2000	540	350

2. Standardy emisyjne ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	Pył
<i>I</i>	2	3	4
< 50	2500	500	700
≥ 50	2500	500	225

3. Standardy emisyjne ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	Pył
<i>I</i>	2	3	4
< 50	800	450	635
≥ 50	800	450	400

4. Standardy emisyjne ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	Pył
<i>I</i>	2	3	4
< 5	800	600	700
≥ 5 i < 50	800	600	400
≥ 50 i < 500	800	600	100
≥ 500	800	600	50

5. Standardy emisyjne ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	Pył
<i>I</i>	2	3	4
< 50	1700	450	50 ¹⁾
≥ 50	1700	630	50 ¹⁾

Objaśnienie:

- 1) standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06% w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi 100 mg/m³_u, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

6. Standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
<i>l</i>	2
< 5	150
≥ 5 i < 50	300
≥ 50	350

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki i pyłu ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	SO ₂	Pył
<i>l</i>	2	3
gaz ziemny	35	5
gaz ciekły	5	5
gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	10
gaz wielkopiecowy, gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	800	50
gaz miejski	100	5
pozostałe gazy	35	5

Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów¹⁾

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych		
		Średnie dobowe	Średnie trzydziestominutowe	
			A	B
1	2	3	4	5
1	pył ogółem	10	30	10
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
3	chlorowodór	10	60	10
4	fluorowodór	1	4	2
5	dwutlenek siarki	50	200	50
6	tlenek węgla ²⁾	50	100	150 ³⁾
7	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x) z nowych instalacji lub istniejących instalacji o zdolności przerobowej większej niż 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	200 ⁴⁾	400 ⁵⁾	200 ⁶⁾
	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x) z istniejących instalacji o zdolności przerobowej do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	400	-	-
8	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	Średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin		
	kadm + tal	0,05		
	rteć	0,05		
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5		
9	dioksyny i furany	Średnia z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin 0,1 ⁷⁾		

Objaśnienia:

- 1) standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów mają zastosowanie także do instalacji współspalania odpadów w następujących przypadkach:
 - a) gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej tej instalacji, z wyjątkiem przypadków gdy w instalacji są współspalane:
 - i) ciekłe odpady palne, w tym oleje odpadowe, spełniające jednocześnie następujące warunki:
 - zawartość polichlorowanych węglowodorów aromatycznych, na przykład polichlorowanych difenyli (PCB) lub pentachlorofenolu (PCP), nie przekracza wartości, które powodowałyby, że odpady te są niebezpieczne,
 - odpady te nie stanowią odpadów niebezpiecznych ze względu na zawartość innych składników, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - ich wartość opałowa wynosi co najmniej 30 MJ/kg,
 - ii) ciekłe odpady palne, które nie powodują w gazach odlotowych powstających bezpośrednio z ich spalania innych emisji niż emisje powstające w wyniku spalania oleju napędowego,
 - b) współspalania nie poddanych przeróbce mieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne sklasyfikowanych w przepisach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, jako odpady o kodach 20 01 i 20 02
- 2) standard emisyjny tlenku węgla z instalacji spalania odpadów, w których zastosowano technologię złoża fluidalnego wynosi 100 mg/m³ jako średnia wartość godzinowa;
- 3) wartość średnia dziesięciominutowa;
- 4) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny wynosi 400 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych,
- 5) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny wynosi 600 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 6) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny wynosi 400 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 7) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej.

WSPÓŁCZYNNIKI RÓWNOWAŻNOŚCI TOKSYCZNEJ DLA DIOKSYN I FURANÓW

2,3,7,8 - Czterochlorodwubenzodioksyna (TCDD)	1
1,2,3,7,8 - Pięciochlorodwubenzodioksyna (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 - Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Siedmiochlorodwubenzodioksyna (HpCDD)	0,01
- Ośmiochlorodwubenzodioksyna (OCDD)	0,001
2,3,7,8 - Czterochlorodwubenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 - Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 - Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 - Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
- Ośmiochlorodwubenzofuran (OCDF)	0,001

**SPOSÓB USTALANIA STANDARDÓW EMISYJNYCH Z INSTALACJI
WSPÓLSPALANIA ODPADÓW ORAZ STANDARDY EMISYJNE Z INSTALACJI
WSPÓLSPALANIA ODPADÓW**

I. Niżej podany wzór należy stosować zawsze wtedy, gdy w którejkolwiek tabeli w niniejszym załączniku nie ustalono standardów emisyjnych „C”.

W takich przypadkach standard emisyjny dla każdej substancji zawartej w gazach odlotowych powstających ze współspalania odpadów oblicza się w następujący sposób:

$$\frac{V_{\text{odp}} \times C_{\text{odp}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{odp}} + V_{\text{proc}}} = C$$

gdzie:

V_{odp} - objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów o najniższej wartości opałowej, określona dla umownych warunków gazów odlotowych przy zawartości 11% tlenu. Jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych wynosi poniżej 10% nominalnej mocy cieplnej instalacji, V_{odp} należy wyznaczyć z ilości odpadów, spalanie której odpowiadałoby 10 procentom nominalnej mocy cieplnej instalacji.

C_{odp} - standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

V_{proc} - objętość gazów odlotowych powstających w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), wyznaczona dla zawartości tlenu, dla której, według niniejszego rozporządzenia, należy standaryzować emisje. W przypadku braku regulacji dla instalacji w tym zakresie, należy przyjąć rzeczywistą zawartość tlenu w gazach odlotowych, nie rozrzedzonych dodatkiem niepotrzebnego powietrza.

C_{proc} - standardy emisyjne określone dla niektórych rodzajów instalacji w tabelach niniejszego załącznika lub, w przypadku braku regulacji dla instalacji lub substancji w tym zakresie, rzeczywiste wartości stężeń substancji w gazach odlotowych występujące w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), pod warunkiem, że taka wielkość emisji substancji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu lub wartości odniesienia.

Powyższy wzór jest stosowany także do obliczeń standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych powstających w procesie współspalania odpadów.

II.1. Piece do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady

Standardy emisyjne C

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _u), przy zawartości 10% tlenu w gazach odlotowych
1	2	3
1	pył całkowity	30
2	chlorowodór (HCl)	10
3	fluorowodór (HF)	1
4	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x) - dla istniejących instalacji - dla nowych instalacji	800 500 ¹⁾
5	dwutlenek siarki (SO ₂)	50 ²⁾
6	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10 ³⁾
7	tlenek węgla (CO)	2000
8	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
9	rtęć (Hg)	0,05
10	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V)	0,5
11	dioksyny i furany	0,1 ⁴⁾

Objaśnienia:

- 1) standard emisyjny NO_x z pieców do produkcji klinkieru cementowego, użytkowanych przed dniem 29 grudnia 2000 r. , w których są współspalane odpady, wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 10% tlenu w gazach odlotowych;
- 2) standardu emisyjnego SO₂ można nie stosować w przypadkach gdy substancja ta nie powstaje w wyniku spalania odpadów, albo gdy ilość tej substancji powstająca w wyniku spalania odpadów jest nie większa od ilości, jaka powstałaby gdyby zamiast odpadów spalane było paliwo;
- 3) standardu emisyjnego substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny można nie stosować w przypadkach gdy substancje te nie powstają w wyniku spalania odpadów;
- 4) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwagi:

1. W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne określone są jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych; średnie dobowe wartości stężeń obliczane są na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w Lp. 8-10 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w Lp. 11 - minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

II.2. Źródła spalania paliw, w których współspalane są odpady

2.1. Standardy emisyjne C_{proc} .

W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych; średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.

Wartości C_{proc} dla paliw stałych (z wyłączeniem biomasy) wyrażone w mg/m^3 , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW				
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300		> 300
				Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	
1	2	3	4	5	6	7
1.	dwutlenek siarki (SO ₂)	standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	850	Liniowy spadek od 850 do 200	200	200
2.	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x)	standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	400	300	200	200
3.	pył	50	50	30	30	30

Objaśnienie:

¹⁾ dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej od 1 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w niniejszym rozporządzeniu, za wartość C_{proc} należy przyjąć odpowiedni standard określony dla źródeł o mocy 1 MW.

Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m^3 , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW						
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300 i ≤ 500		> 500	
					Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1	dwutlenek siarki (SO ₂)	standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	200	200	200	200	200	200
2	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x)	standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	350	300	300	200	300 – do dnia 31.12.2015 r. 200 – od dnia 01.01.2016 r.,	200
3	pył		50	50	30	30	30	30

Objaśnienie:

¹⁾ dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej od 1 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w niniejszym rozporządzeniu, za wartość **C_{proc}** należy przyjąć odpowiedni standard określony dla źródeł o mocy 1 MW.

Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m³, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW				
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300		>300
				Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia	Źródła spalania paliw, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia	
1	2	3	4	5	6	7
1	dwutlenek siarki (SO ₂)	standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	850	liniowy spadek od 850 do 200	liniowy spadek od 400 do 200	200
2	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO _x)	standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia ¹⁾	400	300	200	200
3	pył		50	50	30	30

Objaśnienie:

¹⁾ dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej od 1 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w niniejszym rozporządzeniu, za wartość **C_{proc}** należy przyjąć odpowiedni standard określony dla źródeł o mocy 1 MW.

2.2. Standardy emisyjne C:

Lp.	Nazwa substancji	C w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2	3
1	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
2	rtęć (Hg)	0,05
3	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V)	0,5
4	dioksyny i furany	0,1 ¹⁾

Objaśnienie:

- 1) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwaga:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w Lp. 1-3 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w Lp. 4 - minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek
2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli określa się zgodnie z pkt I niniejszego załącznika.

II.3. Instalacje inne niż wymienione w pkt II.1 lub II.2, w których współspalane są odpady

Standardy emisyjne C:

Lp.	Nazwa substancji	C w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u)
1	2	3
1	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
2	rtęć (Hg)	0,05
3	dioksyny i furany	0,1 ¹⁾

Objaśnienie:

- 1) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwagi:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w Lp. 1 i 2 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w Lp. 3 - minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli określa się zgodnie z pkt I niniejszego załącznika.

Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, do których są stosowane przepisy rozdziału 6 rozporządzenia

Jeżeli nie postanowiono inaczej, w każdym przypadku, proces obejmuje czyszczenie wyposażenia, lecz nie obejmuje czyszczenia produktów.

1. Nakładanie spoiwa - proces, w którym spoiwo nakładane jest na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania spoiwem i laminowania związanego z działalnością drukarską oraz produkcją laminatów z drewna i tworzyw sztucznych. Spoiwo oznacza każdy preparat, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub preparatami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jego właściwego zastosowania, który nakłada się w celu spojenia odrębnych części produktu.
2. Powlekanie - proces, w którym następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie powłoki na:
 - 1) następujące nowe pojazdy drogowe:
 - a) samochody osobowe, przeznaczone do przewozu pasażerów, posiadające nie więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy określone w dyrektywie 70/156/WE jako pojazdy kategorii M1, a także nowe samochody przeznaczone do przewozu towarów, posiadające maksymalną masę nie przekraczającą 3,5 Mg określone w dyrektywie 70/156/WE jako pojazdy kategorii N1, w takim stopniu, w jakim są pokrywane w tej samej instalacji co wyżej wymienione samochody osobowe kategorii M1,
 - b) kabiny samochodów ciężarowych, przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz na wszelkie inne zintegrowane pomieszczenia na sprzęt techniczny w pojazdach wykorzystywanych do przewozu towarów i posiadających maksymalną masę przekraczającą 3,5 Mg określonych w dyrektywie 70/156/WE jako pojazdy kategorii N2 i N3,
 - c) samochody dostawcze i samochody ciężarowe określone w dyrektywie 70/156/WE jako pojazdy kategorii N1, N2 i N3, z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych,
 - d) autobusy przeznaczone do przewozu pasażerów, które posiadają więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy określone w dyrektywie 70/156/WE jako pojazdy kategorii M2 i M3,
 - 2) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w tym powierzchnie samolotów, statków, pociągów, ciągników lub maszyn rolniczych, przyczep do ciągników rolniczych, itp.;
 - 3) powierzchnie drewniane i drewnopochodne;
 - 4) tkaniny, włókna, powierzchnie folii i papieru;
 - 5) skórę.

Pojazd drogowy jest to każdy pojazd przeznaczony do jazdy po drodze z karoserią lub bez, posiadający przynajmniej 4 koła (lub trzy koła i ciężar maksymalny ponad 1 tonę) oraz maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km/h, jak również jego przyczepy, z wyłączeniem pojazdów przemieszczających się po szynach, a także ciągników i maszyn rolniczych.

Powłoka oznacza każdy preparat, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub preparatami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jego właściwego zastosowania, który nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu

dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego.

Powlekanie nie obejmuje operacji powlekania podłoża metalami technikami natrysku elektroforetycznego i chemicznego.

Jeżeli powlekanie obejmuje operację, w toku której dowolną techniką nadrukowuje się ten sam artykuł, ową operację nadruku traktuje się jako część powlekania. Jednakże, kategoria ta nie obejmuje działalności drukarskiej będącej procesem odrębnym, lecz może ona być włączona do tej kategorii wówczas, jeśli dana działalność drukarska podlega zakresowi rozporządzenia.

3. Powlekanie zwijanych metali walcowanych - proces, w którym produkty walcowane w zwojach: stal, stal nierdzewną, stal powlekaną, stopy miedzi lub taśmę aluminiową powleka się w sposób ciągły powłoką foliową lub laminowaną.
4. Czyszczenie na sucho – proces przemysłowy lub komercyjny, prowadzony z zastosowaniem LZO w instalacji do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych towarów konsumenckich, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.
5. Produkcja obuwia – proces produkcyjny, w którym wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.
6. Produkcja preparatów powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw - wytwarzanie ww. produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i odcienia barwy oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym.
7. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych - wytwarzanie ww. produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, w procesach syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania i wykańczania produktów farmaceutycznych.
8. Drukarstwo – proces polegający na reprodukowaniu tekstu lub obrazów, w którym, przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju, z zastosowaniem nośnika obrazu. Obejmuje on również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Przepisom rozporządzenia podlegają tylko następujące procesy składowe:
 - 1) fleksografia – działalność drukarska stosująca nośnik obrazu wykonany z gumy lub z elastycznych polimerów światłoczułych, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni nie drukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika;
 - 2) gorący offset rotacyjny - działalność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i nie drukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym materiał, na który nanosi się druk jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy. Powierzchnia nie drukująca przyjmuje wodę, a tym samym odpycha farbę drukarską. Powierzchnia drukująca jest przystosowana do przyjęcia i przekazania farby drukarskiej na powierzchnię, która ma być zadrukowana. Odparowanie następuje w tunelu suszarniczym, w którym nadrukowany materiał podlega schnięciu;
 - 3) laminowanie związane z działalnością drukarską - sklejanie dwóch lub więcej elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
 - 4) rotograwiura publikacyjna - działalność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;

- 5) rotograwiura - działalność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu (walec), na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni nie drukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika. Wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni nie drukujących, zanim powierzchnia, która ma być zadrukowana zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;
- 6) sitodruk rotacyjny - działalność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania jej przez sito, które jest nośnikiem obrazu i w którym powierzchnie drukujące (oczka) są otwarte i przepuszczają farbę, zaś powierzchnie nie drukujące (oczka wolne od obrazu) są zaślepione i farba przez nie przechodzi. Stosowana ciekła farba drukarska schnie tylko poprzez odparowanie. Materiał, na który nanosi się druk jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy;
- 7) lakierowanie - technika, którą nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny w celu dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie.
9. Przeróbka gumy – proces polegający na zestawianiu mieszanek, mieszaniu, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji kauczuku naturalnego lub syntetycznego oraz obejmujący inne operacje pomocnicze przekształcania kauczuku naturalnego lub syntetycznego w wykończony produkt.
10. Czyszczenie powierzchni produktów – proces, polegający na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni produktów, łącznie z odtłuszczeniem, z wyjątkiem czyszczenia na sucho. Proces czyszczenia, na który składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowany jako jeden proces czyszczenia powierzchni. Proces ten nie dotyczy czyszczenia wyposażenia, lecz czyszczenia powierzchni produktów.
11. Wytłaczanie oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego – proces polegający na wytłaczaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia tłuszczu zwierzęcego, oczyszczeniu tłuszczów i olejów otrzymanych z nasion, masy roślinnej lub surowców zwierzęcych.
12. Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów – proces przemysłowy lub komercyjny polegający na powlekanii i związanym z tym odtłuszczeniu, obejmujący:
 - 1) pierwotne powlekanie pojazdów drogowych lub ich części, materiałami wykończeniowymi, wykonywane poza instalacją produkcyjną;
 - 2) powlekanie przyczep, w tym naczep, lecz nie obejmujący wtórnego powlekania pojazdów drogowych lub ich części, wykonywanego jako część naprawy, konserwacji lub zdobienia.
13. Powlekanie drutu nawojowego – proces polegający na powlekanii przewodników metalicznych stosowanych do nawijania cewek transformatorów i silników itp.
14. Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych – proces polegający na wprowadzaniu środka konserwującego do masy drewna lub wyrobów drewnopochodnych.
15. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych – proces polegający na sklejanii drewna lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

Standardy emisyjne lotnych związków organicznych (LZO)

Tabela I

Standardy emisyjne LZO z instalacji wyrażone jako:

- stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone S_1 ,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i oznaczone S_2 ,
- stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone S_4 .

Zużycie LZO określone w kolumnie 3 odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Zużycie LZO w Mg/rok	S_1 w mg/m^3_u	S_2 w %	S_4
1	2	3	4	5	6
1	Gorący offset rotacyjny	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 20	30 30	- -
2	Rotograwiura publikacyjna	≥ 25	75	10 / 15 ¹⁾	-
3	Sitodruk rotacyjny na tkaninie lub tekturze	≥ 30	100	20	-
4	Inny rodzaj rotograwiury i sitodruku rotacyjnego, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie w drukarstwie	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 100	25 20	- -
5	Czyszczenie na sucho mebli, odzieży i innych podobnych produktów, z wyjątkiem ręcznego usuwania plam i zabrudzeń	≥ 0	-	-	20 g/kg czystego, suchego produktu
6	Czyszczenie powierzchni z zastosowaniem LZO, o których mowa w § 35 i 36 rozporządzenia	≥ 1 i < 5 ≥ 5	20 ²⁾ 20 ²⁾	15 10	- -
7	Inny rodzaj czyszczenia powierzchni	≥ 2 i < 10 ≥ 10	75 75	20 15	- -
8	Powlekanie pojazdów drogowych	$\geq 0,5$ i < 15	50	25	-
9	Obróbka wykończeniowa pojazdów	$\geq 0,5$	50	25	-
10	Powlekanie zwijanych metali walcowanych (stali, aluminium, stopów miedzi)	≥ 25	50 ³⁾	5 / 10 ¹⁾	-
11	Inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien, folii lub papieru	≥ 5 i < 15 ≥ 15	100 / 100 ³⁾⁴⁾ 75 / 50 ³⁾⁴⁾	20 20	- -
12	Powlekanie drutu nawojowego o średnicy: - $\leq 0,1$ mm - $> 0,1$ mm	≥ 5	- -	- -	10 g/kg powleczonego drutu 5 g/kg powleczonego drutu
13	Powlekanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 / 100 ⁴⁾ 75 / 50 ⁴⁾	25 20	- -
14	Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych: - kreozotem - innymi LZO	≥ 25	- 100	45 45	11 kg/m^3 impregnowanego drewna 11 kg/m^3 impregnowanego drewna
15	Powlekanie skór w meblarstwie i poszczególnych produktów skórzanych będących towarami	≥ 10	-	-	150 g/m^2 powleczonej powierzchni

	konsumenckimi niewielkich rozmiarów np. torby, paski, portfele				
16	Inny rodzaj powlekania skór	≥ 10 i < 25 ≥ 25	- -	- -	85 g/m ² powleczonej powierzchni 75 g/m ² powleczonej powierzchni
17	Produkcja obuwia, w tym jego części	≥ 5	-	-	25 g na parę obuwia
18	Laminowanie drewna lub tworzyw sztucznych	≥ 5	-	-	30 g/m ² laminowanej powierzchni
19	Nakładanie spoiwa	≥ 5 i < 15 ≥ 15	50 ³⁾ 50 ³⁾	25 20	- -
20	Wytłaczanie tłuszczu zwierzęcych	≥ 10	-	-	1,5 kg/Mg surowca
21	Wytłaczanie lub rafinowanie oleju roślinnego z: a) rycynusa, b) rzepaku c) słonecznika d) soi (zwykła miazga) e) soi (białe łuski) f) innej masy roślinnej - proces odgumowania - proces frakcjonowania, z wyłączeniem odgumowania - pozostałe procesy	≥ 10	- - - - - - - - -	- - - - - - - - -	3 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 0,8 kg/Mg surowca 1,2 kg/Mg surowca 4 kg/Mg surowca 1,5 kg/Mg surowca 3 kg/Mg surowca

Objaśnienia:

- 1) Pierwsza wartość dotyczy nowych instalacji, a druga istniejących instalacji.
- 2) Dotyczy stężenia LZO w gazach odlotowych, bez przeliczania na całkowity węgiel organiczny.
- 3) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO S₁ wynosi 150 mg/m³_u.
- 4) Pierwsza wartość dotyczy nakładania powłoki, a druga suszenia.

Tabela II

Standardy emisyjne LZO z instalacji wyrażone jako:

- stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone jako S₁,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i pomniejszonej o masę LZO sprzedanych jako produkt opakowany w szczelny pojemnik i oznaczone jako S₃,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i oznaczone jako S₅.

Zużycie LZO określone w kolumnie 3 odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Zużycie LZO w Mg/rok	S ₁ w mg/m ³ _u	S ₃ w %	S ₅ w %
1	2	3	4	5	6
1	Wytwarzanie preparatów powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw	≥ 100 i < 1000 ≥ 1000	150 150	5 3	5 3
2	Przeróbka gumy	≥ 15	20 ¹⁾	25	25
3	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych, obejmujące procesy syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania, wykańczania produktów oraz wytwarzanie produktów pośrednich	≥ 50	20 ¹⁾	5 / 15 ²⁾	5 / 15 ²⁾

Objaśnienia:

- 1) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO, S₁ wynosi 150 mg/m³_u.
- 2) Pierwsza wartość dotyczy nowych instalacji, a druga istniejących instalacji.

Tabela III

Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki powierzchni produktu ¹⁾ oraz jako stosunek masy LZO do jednostki produktu.

Roczna produkcja określona w kolumnie 2 dotyczy produkcji we wszystkich instalacjach w zakładzie.

Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Roczna produkcja w szt.	Standard emisyjny LZO	
		Instalacje nowe	Instalacje istniejące
1	2	3	4
Powlekanie samochodów osobowych	> 5.000	45 g/m ² lub 1,3 kg na sztukę + 33 g/m ²	60 g/m ² lub 1,9 kg na sztukę + 41 g/m ²
	≤ 5.000 konstrukcji skorupowych lub > 3.500 podwozi	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²
Powlekanie kabin samochodów ciężarowych	≤ 5.000	65 g/m ²	85 g/m ²
	> 5.000	55 g/m ²	75 g/m ²
Powlekanie samochodów ciężarowych i dostawczych	≤ 2.500	90 g/m ²	120 g/m ²
	> 2.500	70 g/m ²	90 g/m ²
Powlekanie autobusów	≤ 2.000	210 g/m ²	290 g/m ²
	> 2.000	150 g/m ²	225 g/m ²

Objaśnienie:

- 1) Pole powierzchni produktu jest to pole powierzchni wyznaczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które zostały dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które zostały pokryte takimi samymi powłokami jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powleczanego w instalacji, przy czym pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga karoserii}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

W ten sposób ustala się również pole powierzchni innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.

Standardy emisyjne LZO z instalacji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonych w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego, lub wszelkiego innego rodzaju procesu powlekania, aż do końcowego woskowania i polerowania, jak również dotyczą LZO zużytych zarówno w czasie produkcji, jak i poza nim, do czyszczenia wyposażenia procesowego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego.

Uwaga:

Standardy emisyjne LZO z instalacji powlekania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określone są w tabeli I Lp. 8 w tym załączniku.

Warunek, którego spełnianie umożliwia odstępianie od standardów emisyjnych, w związku z planem obniżenia emisji.

Warunek wyraża się następującym wzorem:

$$I1 - (I3 + H + O + W + R) \leq E$$

gdzie:

I1 – oznacza masę zakupionych LZO, którą zużyto w instalacji w ciągu roku

I3 – oznacza masę LZO odzyskanych w celu ich wtórnego użycia, lecz nie w instalacji, dla której wykonuje się bilans lub w tej instalacji, ale w innym roku

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach redukujących emisję LZO, nie uwzględnionych w *O* i *W*,

E – oznacza wielkość emisji docelowej ustaloną w następujący sposób:

- 1) masę substancji stałych zawartych w zużywanych w ciągu roku powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach mnoży się przez współczynnik krotności określony w poniższej tabeli:

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Współczynnik krotności
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1	Rotograwiura, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie jako część drukarstwa, powlekanie drewna, wyrobów drewnopochodnych, tkanin, włókien, folii lub papieru, pokrywanie klejem	4
2	Powlekanie zwijanych metali walcowanych, obróbka wykończeniowa pojazdów	3
3	Powlekanie produktów mających kontakt z żywnością, powlekanie dla potrzeb lotnictwa	2,33
4	Inne rodzaje powlekania, sitodruk rotacyjny	1,5

- 2) do standardu emisyjnego S_2 dodaje się liczbę *n* wynoszącą:
 - a) 15 – w przypadku instalacji określonych w tabeli I Lp. 8 i 9 w załączniku nr 8 do rozporządzenia oraz w tabeli I Lp. 11 w tym załączniku, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 15 Mg i w tabeli I Lp. 13 w tym załączniku, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 25 Mg,
 - b) 5 – w przypadku pozostałych instalacji;
- 3) mnoży się wartości otrzymane w pkt 1 i 2, a następnie dzieli przez 100.

UZASADNIENIE

Podstawą prawną wydania niniejszego rozporządzenia jest art. 145 ust. 1 pkt 1 oraz art. 146 ust. 2 i 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Z uwagi na bezpośrednie powiązania merytoryczne kwestii zawartych w ww. przepisach upoważniających i dla uniknięcia niepotrzebnych powtórzeń, zakresy tych upoważnień objęto jednym rozporządzeniem.

W obecnym stanie prawnym sprawy z zakresu objętego tymi upoważnieniami regulowane są rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181). W czasie obowiązywania tego rozporządzenia stwierdzono potrzebę zmiany niektórych jego przepisów. Jednym z głównych powodów wprowadzanych tym rozporządzeniem zmian jest doprecyzowanie wymagań dotyczących emisji lotnych związków organicznych zgodnie z ostatnimi interpretacjami Komisji Europejskiej i dotychczasowymi doświadczeniami krajowymi w tym zakresie oraz doprecyzowania przepisów dotyczących spalania paliw i odpadów dotyczących rozruchu i zatrzymywania instalacji, spalania w źródłach wielopaliwowych, przerw w dostawach paliw o małej zawartości siarki, uznawania standardów emisji za dotrzymane, warunków wstrzymywania podawania odpadów do instalacji spalania. Zmiany te zostały zawarte zwłaszcza w § 2, § 10 ust. 2, § 11 ust. 1 i 3, § 12 ust. 1 pkt. 4 i ust. 2, § 22 ust. 2, § 31 ust. 10 i 11, § 32 ust. 4, § 33 ust. 1, oraz Załącznikach Nr 6 pkt II.2, Nr 7 ust. 2 (pojazdy) i ust. 7 (wytwarzanie produktów farmaceutycznych).

Ponadto, niektóre przepisy rozporządzenia mogły zostać znacząco uproszczone. Dotyczy to w szczególności regulacji w zakresie spalania paliw i spalania lub współspalania odpadów w związku ze zróżnicowaniem niektórych wymagań w zależności od określonych w poprzednim rozporządzeniu terminów (Załączniki nr 1, 2 i 5)

Uwzględniono także konieczność informowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przez podmioty prowadzące działalność mające istotny wpływ na środowisko, o zaistniałych odstępstwach od określonych w przepisach i decyzjach administracyjnych warunkach prowadzenia działalności (§ 9 ust. 2, § 11 ust. 4, § 20 ust. 6, § 33 ust. 3).

Uwzględniając zakres zmian przewidzianych do wprowadzenia do rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych z instalacji, nie proponuje się zmiany obowiązującego rozporządzenia, lecz wydanie nowego aktu prawnego. Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia straci moc obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r.

Rozporządzenie nie zawiera norm technicznych podlegających procedurze notyfikacji.

Ocena Skutków Regulacji

projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji.

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przygotowany projekt rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych z instalacji ma swój merytoryczny odpowiednik w przepisach obowiązujących. W obecnym stanie prawnym sprawa wymagań emisyjnych z instalacji spalania paliw, spalania lub współspalania odpadów, produkcji lub obróbki wyrobów azbestowych, produkcji dwutlenku tytanu oraz z instalacji, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, regulowana jest przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181). Niniejszy projekt dotyczy tych samych rodzajów instalacji, które objęte są rozporządzeniem dotychczasowym, a zatem nie zmieni się zakres podmiotów, na które regulacja ta będzie oddziaływać. Podmiotami tymi są prowadzący instalacje:

- spalania paliw,
- spalania i współspalania odpadów,
- do produkcji lub obróbki wyrobów azbestowych,
- do produkcji dwutlenku tytanu

oraz instalacje, w których używane są rozpuszczalniki organiczne.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla tych podmiotów.

Celem projektu jest usunięcie niespójności wymagań występujących w rozporządzeniu obowiązującym, uwzględnienie interpretacji Komisji Europejskiej, doświadczeń krajowych w zakresie stosowania tych przepisów oraz dalsze dostosowywanie tych wymagań do prawnych wymagań UE, szczególnie w zakresie regulowanym postanowieniami dyrektywy 1999/13/WE.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia będzie umieszczony na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl). Ponadto projekt będzie przesłany, w ramach konsultacji społecznych, do zainteresowanych instytucji naukowo-badawczych, izb gospodarczych, wojewódzkich służb ochrony środowiska, organizacji pozarządowych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływ na budżet państwa

Nie przewiduje się wpływu na budżet państwa.

Wpływ na sektor rządowy i samorządowy.

Standardy emisyjne określone w rozporządzeniu mają istotne znaczenie dla wydawania pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwoleń zintegrowanych. Pozwolenia te wydawane są przez marszałków lub starostów, odpowiednio do rodzaju i wielkości instalacji. W przypadku korzystania ze środowiska z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu podmiot korzystający ze środowiska ponosi administracyjną karę pieniężną. Kary te, zgodnie z art. 277 ust. 3 i 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wnoszone są na rachunek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i stanowią przychody odpowiednich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Karę wymierza się za każdą substancję wprowadzaną do powietrza z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu (art. 298 ust. 1 pkt 1), w wysokości 10-krotnej wielkości jednostkowej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza (art. 309 ust. 1).

Dochodów z tytułu administracyjnych kar pieniężnych za korzystanie ze środowiska z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu nie można oszacować, ponieważ nie można przewidzieć liczby podmiotów, które będą podlegały karze, ani też zakresu i czasu utrzymywania się przekroczeń.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Nie przewiduje się istotnego długookresowego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Prowadzenie procesów technologicznych w sposób zgodny z normami emisyjnymi określonymi w przepisach UE zapewni dostęp polskich przedsiębiorstw do rynków zewnętrznych. Przejściowo, z uwagi na koszty ponoszone na działania dostosowawcze – podejmowane już obecnie w związku z wymaganiami wynikającymi z obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji – możliwe jest obniżenie konkurencyjności wewnętrznej niektórych podmiotów.

Przyjęcie niniejszego rozporządzenia dotknie w niewielkim zakresie przedsiębiorców już objętych przepisami w sprawie standardów emisyjnych z instalacji, z uwagi na dokonanie tylko małych modyfikacji dotychczasowych standardów emisyjnych odnoszących się do instalacji prowadzonych przez te podmioty.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Regulacje rozporządzenia określającego standardy emisyjne z instalacji uwzględniane są przy wydawaniu pozwoleń emisyjnych w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza z tych instalacji. Kontrola dotrzymywania prawnie ustalonych wielkości dopuszczalnej emisji ma na celu zapewnienie na obszarze całego kraju odpowiedniej jakości powietrza.